

Mến Thương

(Cảm hứng: Lc. 15: 17)

Hải Triều

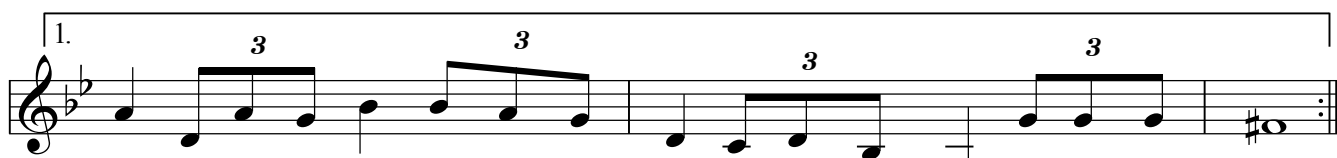
Nhẹ nhàng

Xin dâng lên Người nhạc khúc mến thương.
Xin dâng lên ngàn lời ca mến thương.

Người là ánh sáng soi trong đêm trường. Là giòng sữa hiền hồn tôi khát
Tình Người âu yếm trong tôi khôn lường. Nhẹ nâng gót hài nhịp đi gió...

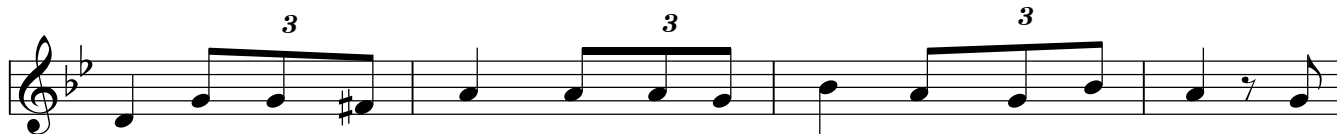
khao là hơi thở ấm giữa cơn mưa gào lời hát ngọt ngào ru tôi đêm buồn.

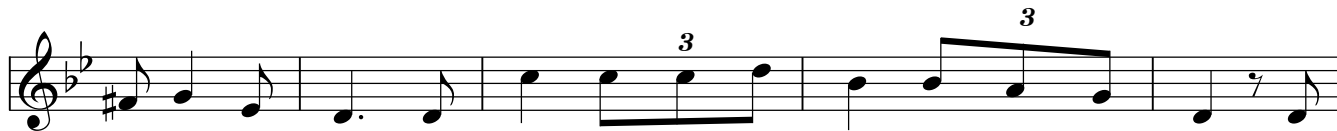
sương vương vương niềm mong nhớ lúc tôi đi chửa chan buồn thương. Ngày

đó tôi ra đi say sưa trong bến mê lạc lằm. Khi chiều về nhìn

trời đêm đen chùng xuống không hơi thở ấm không giòng sữa thơm, không

lời ru ngọt ngào ngoài kia mưa tuôn thét gào tiếng mưa ghen ngào hình

bóng Người nơi nao? Rừng rưng trong lòng ngàn nỗi cô đơn.

Lệ sâu thối hối như tuôn trong hồn. Ngàn năm đá mòn tình Cha vẫn

tuôn khi sương chiều buông xuống có bóng ai quay về Nguồn Thương.